

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/540/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112233590
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112233590.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 27C/248/2012-42 zo dňa 22. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd v celom rozsahu zamietol návrh navrhovateľa. Pojmovo vymedzil inštitút nesprávneho úradného postupu a konštatoval, že nedodržanie zákonných lehôt sa automaticky nepovažuje za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Rýchlosť súdneho konania je totiž objektívne podmienená právnou a faktickou zložitou konkrétnej prejednávanej veci. V tejto spojitosti okresný súd zdôraznil problematiku spotrebiteľských vzťahov a povinnosť exekučného súdu z úradnej moci preskúmať neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v spotrebiteľskej zmluve. Poukázal tiež na skutočnosť samotným navrhovateľom iniciovaného značne vysokého počtu (niekoľko tisíc) exekučných konaní a z toho vyplývajúcu nutnosť akceptovať aj relatívne dlhšiu dobu trvania predmetných konaní. Okresný súd uzavrel, že v dotknutej exekučnej veci neboli zistené zbytočné prieťahy v štádiu rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V otázke (eventuálnej) zaujatosti konajúceho sudcu zdôraznil výslovné tvrdenie samotného navrhovateľa, že námietku zaujatosti nepodal. Súčasne okresný súd uviedol, že neboli splnené žiadne dôvody, na základe by zákonná sudkyňa konštatovala svoju zaujatosť, a preto vec nebola predložená nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti. Dodal, že v obdobných konaniach totožných účastníkov nebol (s výnimkou sudcov prejednávajúcich exekučnú agendu) vylúčený žiadny sudca tamajšieho okresného súdu.

O trovách konania rozhodol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.) tak, že odporcovi ich náhradu nepriznal, nakoľko si tieto nevyčísľil a vznik trov na jeho strane nebol ani zistený.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na opakované prejednanie. Okrem iného poukazyval na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, na ktorú skutočnosť navrhovateľ upozornil už v samotnom návrhu na začatie konania. Zároveň v zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR je nedostatok nestrannosti sudcu súčasťou pojmu zákonného sudcu podľa článku 48 ods. 1 Ústavy SR. Za daných okolností nebolo podľa odvolateľa prípustné vykonať ústne pojednávanie a meritórne vo veci rozhodnúť.

Odporca zostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu vymedzenom ustanovením § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie podľa § 212 ods. 3 v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/, ods. 2 O.s.p.

Z hľadiska procesnej ekonomie sa odvolací súd zaoberal len dôvodom vedúcim v konečnom dôsledku k nevyhnutnosti zrušenia napadnutého rozhodnutia. Súčasne však uvádza, že k viacerým otázkam (predovšetkým súvisiacim s kontradiktornosťou konania) opakovane vznášaným navrhovateľom v skutkovo a právne obdobných veciach sa už vyjadril v rámci svojej rozhodovacej činnosti a na predmetných záveroch zotrváva.

Z obsahu spisu (č. I. 9) vyplýva, že zákonná sudkyňa vo vyjadrení (týkajúcom sa i predmetného prípadu) uviedla, že „sú prítomné okolnosti, pre ktoré možno z objektívneho hľadiska mať dôvodné pochybnosti o jej nezaujatosti pri prejednávaní a rozhodovaní dotknutých vecí“. Tieto okolnosti majú spočívať v tom, že predmetom konaní sú nároky navrhovateľa uplatnené titulom náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená nekonaním Okresného súdu Žilina, na ktorom vykonáva funkciu sudcu. Zároveň v navrhovateľom označených exekučných veciach boli ako zákonní sudcovia činní kolegovia JUDr. Hrnčiar a Mgr. Kašíková, s ktorými je vo veľmi dobrom priateľskom vzťahu.

Z uvedeného je zrejmé, že zákonná sudkyňa sa jednak cítila subjektívne zaujatá, a jednak označila i okolnosti objektívneho charakteru (ohľadne jej nestrannosti). Z tohto dôvodu oznámila predsedovi Okresného súdu Žilina skutočnosť v zmysle § 14 a § 15 O.s.p.

Nadväzne je súčasťou spisu úprava z 29.1.2013 (č.l. 11) JUDr. Béreša, povereného v tom čase plnením úloh predsedu Okresného súdu Žilina, na predloženie veci nadriadenému súdu podľa § 16 O.s.p. K takémuto predloženiu veci však - v podstate bez akéhokoľvek úkonu súdu, resp. zákonnej sudkyne, či predsedu súdu - nedošlo. Následne sú obsahom spisu úpravy/úkony svedčiace o postupe zákonnej sudkyne vo veci, ktoré ústia do (napadnutého) meritórneho rozhodnutia.

Za popísanej procesnej situácie je nutné mať za to, že je daná dôvodná pochybnosť o rozhodovaní veci vylúčeným sudcom. Na predmetnom konštatovaní nič nemení (púha) poznámka okresného súdu obsiahnutá v odôvodnení rozsudku, že neexistuje okolnosť, ktorá by viedla k vylúčeniu zákonnej sudkyne. Zákonná sudkyňa totiž nepochybne označila subjektívne i objektívne dôvody, ktoré podľa jej vlastného vyjadrenia majú podmieňovať jej vylúčenie z prejednávania a rozhodovania súdnej veci.

Následne však (bez bližšieho vysvetlenia; osobitne vo vzťahu k svojim predošlým výslovným a jednoznačným konštatovaniam) upustila od zákonom predvídaného postupu v procese rozhodovania o jej (ne)vylúčení. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že zákonná sudkyňa po oznámení skutočností podľa § 15 ods. 1 veta prvá O.s.p. predsedovi tamojšieho súdu a (predovšetkým) po vydaní jeho pokynu na predloženie veci nadriadenému súdu nebola ani subjektom oprávneným v zmysle princípu legality (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR) na „dispozíciu s vecou“. V zmysle zákonom predpokladaného/upraveného procesu riešenia otázky (ne)zaujatosti sudcu sa totiž vec dostala do kompetenčnej sféry iného štátneho orgánu (v užšom slova zmysle) - predsedu súdu. Zákonná sudkyňa nemohla (bez ďalšieho) len vlastným postupom prerušiť/znevať už prebiehajúci proces rozhodovania o jej (ne)vylúčení.

Pre úplnosť krajský súd zdôrazňuje, že navrhovateľ v žiadosti o zrušenie pojednávania (hoci podanej maximálne účelovo doslova pár hodín pred nariadeným termínom pojednávania) namietal práve okolnosť neoznámene výsledkov postupu podľa § 15, príp. § 16 O.s.p. Za súčasnej danosti vyššie uvedených procesných súvislostí následný postup okresného súdu v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. (vykonanie pojednávania v neprítomnosti navrhovateľa) nebol dôvodný a nezodpovedal konkrétnemu stavu a priebehu konania.

Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude postupovať spôsobom zodpovedajúcim právnej úprave rozhodovania o (ne)vylúčení sudcu z prejednávania a rozhodovania veci a rešpektujúcim oprávnenia jednotlivých subjektov v ňom činných. Uvedené platí i pre eventualitu zmeny (pôvodného) postoja zákonnej sudkyne.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.